

[Falk Hansen.]

hvilket også sygeplejersker og sygeplejeelever skal kunne nægte at medvirke. Når jeg alligevel ikke vil medvirke til dets gennemførelse, skyldes det for det første, at det ville forekomme mig mindre logisk at udvide en paragraf, som man i grunden helst så fjernet. Dertil kommer, at det er lægen og ikke sygeplejersken eller eleven, som foretager indgrebet. Endelig finder jeg det betænkeligt i selve lovteksten at skabe regler om, at tjenestemænd skal kunne undlade at følge loven. Jeg kan derimod helt tilslutte mig de bemærkninger i betænkningen, som giver udtryk for, at der i videst muligt omfang tages hensyn til de sygeplejersker og elever, som af etiske eller religiøse grunde ikke ønsker at medvirke. Jeg har også forstået, at det vil være muligt ved de pågældendes placering at tage hensyn hertil. På den baggrund vil jeg undlade at stemme for mindretallets ændringsforslag til § 10 om et nyt stk. 3.

Spørgsmålet om hospitalskapaciteten har været meget drøftet, og jeg kan tilslutte mig, at man ændrer ikrafttrædelsesdatoen fra 1. juli til 1. oktober. Jeg tror ikke, at vanskelighederne på dette område vil blive så store, som nogle påstår. Der vil formodentlig komme en stigning i antallet af abortsøgende kvinder omkring lovens ikrafttrædelsesdato, men det er min overbevisning, som også deles af andre, at man derefter vil nå ned på et mere rimeligt og normalt niveau. Da vi drøftede 1970-loven, var hele dette problem ikke særlig stærkt inde i billedet, og jeg synes nok, det er værd at hæfte sig ved, at der med den nye lov faktisk kun er tale om at åbne mulighed for de sidste procent af kvinder, som ikke efter den nugældende lov har fået tilladelse til svangerskabsafbrydelse.

Jeg kan altså anbefale, at man stemmer for lovforslaget med de af justitsministeren stillede ændringsforslag samt det af udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag til § 17 om ændring af ikrafttrædelsestidspunktet. Jeg skylder at gøre opmærksom på, at der i mit parti gør sig forskellige opfattelser gældende med hensyn til dette lovforslag.

Thestrup: Her ved anden behandling af forslaget til lov om svangerskabsafbrydelse vil 2 af det konservative folkepartis 3 med-

lemmer af udvalget, nemlig hr. Hans Toft og jeg selv, indstille lovforslaget til forkastelse, medens partiets tredje medlem af udvalget, fru Hanne Budtz, har et andet synspunkt, som hun nærmere vil redegøre for.

Dette lovforslag strider mod den religiøse eller etiske opfattelse hos store dele af den danske befolkning. Jeg mener ikke selv, at der er noget mod religionen eller etikken stridende i det, men efter min mening er det rimeligt at tage alt fornødent hensyn til, at der er en sådan opfattelse.

Der står i denne sag to principper over for hinanden: på den ene side princippet om den absolutte beskyttelse af livet og på den anden side princippet om kvindens ubetingede frihed til at råde over sit eget legeme. Det kan ikke lade sig gøre at finde frem til et forslag, der tilfredsstiller begge standpunkter. Efter min mening er den nuværende lov det nærmeste, man kan komme i retning af at dele sol og vind lige mellem de to standpunkter. Hvis vi ved at vedtage dette lovforslag helt tilsidesætter de religiøse og etiske anskuelse, som store kredse i vor befolkning har på dette område, er det min og størstedelen af mit partis anskuelse, at det vil være rimeligt at underkaste loven folkeafstemning efter grundlovens § 42. Hvis lovforslaget vedtages, vil vi derfor forsøge at samle de 60 underskrifter her i tinget, som er nødvendige for at kræve folkeafstemning.

Havde der så været vægtige grunde, der talte for at ændre den nuværende lov, kunne jeg bedre have forstået det hastværk, der er med at ændre en lov, der ikke er mere end 3 år gammel. Men det er der ikke. Tværtimod. Dette lovforslag tilsidesætter ikke blot stærke følelser hos store dele af vor befolkning, men det er tillige et unødvendigt og farligt forslag, og det er et slet forberedt forslag, der udsætter virkelig syge mennesker for at måtte vente med at blive behandlet på hospitalerne. Og jeg kan tilføje: det vil blive en meget kostbar lov.

Det er unødvendigt, fordi der i den nuværende lov er al rimelig adgang til svangerskabsafbrydelse. Det har da også vist sig, at ca. 90 pct. af dem, der søger svangerskabsafbrydelse, får tilladelse dertil. Derimod standser den de tilfælde, hvor kvinden selv ønsker at føde barnet, men af sine nærmeste, sin kæreste, barnefaderen eller forældre-